

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Uj tárgyalás, uj sarc.

Pécs, 1899. november 22.

A kvótaküldöttségek annak rendje és módja szerint befejezték tárgyalásaikat; a magyar küldöttség fölment $34\frac{1}{4}\%$ -ig, az osztrákok leszálltak $34\frac{1}{2}\%$ -ig, de a még fönmaradt $\frac{1}{4}\%$ -nyi különbözetet nem tudták áthidalni: határozatilag konstatálták tehát a megegyezés meghiúsultát és szétváltak azzal, hogy e határozatról jelentést tesznek az őket kiküldő törvényhozásoknak.

S ime mikor a magyar országgyűlés sürgeti a bizottság jelentésének előterjesztését, fölkel a magyar miniszterelnök és kijelenti, hogy az osztrák kvótaküldöttség a magyar küldöttségnek azt az ajánlatot tette, miszerint hajlandó még a magyar kvótabizottsággal tárgyalásba bocsátkozni a fönforgó csekély differencia kiegyenlítése céljából s ezt az ajánlatot a magyar bizottság elfogadván, a tárgyalások folytatására késznek nyilatkozott.

Hát sohasem volt igazabb az az im-már szálló igévé lett vélemény, hogy a kvótabizottságok csak komédiáznak, mint éppen mostan. Nagy komolyan konstatálják, hogy a megegyezés lehetetlen, mert az egyik elment a maximumig, amit adhat, a másik leszállt a minimumig, amit elfogadhat és mégis maradt köztük differencia. Ennek folytán *határozatilag megsemmisítik mindazokat az ajánlatokat, a melyeket eddig tettek egymásnak: aztán egyszerre újból kezdik az alkudozást a megsemmisített*

ajánlatok közti csekély differencia eltüntetésére.

Mikor a magyar ellenzéki sajtó előre kicsinált komédiának jelezte a kvótaküldöttségek eljárását, mely az óriási különbözetek eltüntetése után a csekélyke $\frac{1}{4}\%$ differencián makacsolta meg magát, akkor fölhangzott kormányparti részről az erőteljes tiltakozás, amely a magyar ajánlatot maximálisnak jelezve, annak még oly csekélyke átlépését is Magyarország romlásának hirdette.

A „Budapesti Napló“ vasárnapi számában azt mondta, hogy a magyar kvótabizottság arra a meggyőződésre jutott, miszerint Magyarország igazainak és érdekeinek sérelme nélkül a megajánlott határvonalon túl nem mehet. „Elvégre is — ugymond az idézett cikk — *minden dolognak van egy maximuma; ha ez betelt, akkor megszűnt a továbbterjeszkedésnek fizikai lehetőség.* A magyar küldöttség és a magyar kormány $34\cdot25\%$ -nél látta beteltnek a maximumot. Hogy tovább nem ment, azért gáncs nem érheti, mert *a leghatalmasabb hid is leszakadhat egy dekagrammnyi súlytól, ha ez a dekagramm több, mint a megnyit a hidszerkezet elviselni képes.*»

Ugyancsak vasárnapi számában a „Pester Correspondenz“ is azt mondja, hogy a magyar kvótabizottságnak a megajánlott $34\frac{1}{4}\%$ -kon túl mennie nem volt szabad, mert különben ellentmondásba jött volna a magyar állam pénzügyi életfeltételeivel.

„Édeskeves különbseget tesz — így folytatja a nevezett félhivatalos — vajjon a többlet $\frac{1}{4}$ százalékra, vagy ezerszer többre rug. Amit valaki nem bír el, azzal nem szabad magát megterhelnie. A maximális megterhelés fizikai törvénye a politikai életben is érvényes; és aki beléje ütközik, az a *saját összeroskadásán tanulja meg, hogy semmiféle testnek sem szabad teherhordási képességén túl megterhelnie magát.*»

Nos tehát három nappal ezelőtt kormányparti részről konstatálták, hogy Magyarország teherviselési képessége az ajánlott $34\cdot25\%$ -kos kvótával ki van merítve, ezzel már oly maximálisan meg van terhelve, mint az a hid, amely már egy dekagrammnyi további súlytól is leszakad, hogy összeroskad, ha a teherhordási képességét kimerítő $34\cdot25\%$ -kon túl megterhelné magát.

S ime három nap múltán a magyar kvótaküldöttség újra hajlandó az alkudozást folytatni, hogy rárakja a hidra még azt a dekagrammot is, a melytől az leszakad, hogy a magyar állam pénzügyi életfeltételeivel ellenkező túlsúlylial siettesse anyagi bukásunkat.

Mert kétségtelen, hogy a megszakított alkudozások újra fölvétele már a maximálisnak hirdetett $34\cdot25\%$ túllépésének előre föltett szándékával történt. Mert ha a magyar kvótabizottság eltökélt szándéka lett volna a $34\cdot25\%$ -nál többet semmi szín alatt meg nem ajánlani, akkor az osztrák küldöttségnek arra az ajánlatára, hogy a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok a színvilágból.

(Színész és cigány.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

(Folyt. és vége.)

Jekelfalusyt ez a dolog véghetetlenül bosszantotta.

Azt tudta, hogy nemcsak Salamon Jancsi igen gazdag cigány, hanem a bandája beliek is, egytől-egyig jó módban vannak.

De azért mégis a cigány, ha elveszi egy mástól a pénzt, miért nem veszi el tőle is? Vagy talán az ő pénze nem olyan mint a másé? Mikor mulat, akkor úr és fizet, mint egy úr, annak, a kinek parancsol; már pedig Salamonnak ő nálánál senki több nótát nem parancsolt és Salamon húzta, húzta igen szívesen húzta, még össze is csókolták egymást. Jekelfalusy megcsókolta a cigányt, mert sirt á hegedűje a vonója alatt és Salamon megcsókolta a színészt, mert oly bőséggel dalolt hegedűje alá, hogy danájával még a színész rikatta meg a cigányt.

Hisz ez a művészi csokolódzás is megadhata volna a feleletet, miért nem kell az ő

pénze Salamonnak, de ő erre nem gondolt, sértve érezte magát és figyelte a dolgot a fiatal mánások társaságában.

Már azon a ponton volt, hogy Salamon Jancsival vissza szivja a brudert; de még sem teszi, gondolá magában, mert Jancsival valamennyi fiatal mánás brüder és még olyan következménye lehet a dolognak, hogy elveszti az előkelők barátságát.

Feltette tehát magában, hogy a cigány-mak még sem marad adósa. Így tanulta ezt apjától, még a restaurációs világban. Úr volt, ur lesz s ur marad.

Elhatározta tehát magában, hogy mulatni fog egy nagyot. Oda üzent a mi Jekelfalusynk Salamonnak, hogy egész bandájával a „Pamélában“ (uri csárda) jelenjen meg, most mulatni akar.

Salamon, a gavallér cigány, szerette Jekelfalusyt, mint a lelkét. Rögtön ott termett tizenkettővel magával.

Jekelfalusy csupán egy kollégájával, — Baráti basszistával, már javában mulatott, midőn a cigányok megérkeztek.

Olyan időben esett meg ez az eset, midőn Jekelfalusy birtokának bérletárát hozta meg a posta; no meg épen hónap eleje is lévén, tehát egypár százast duzzasztotta tárcáját.

Salamon se késett soká a hangolással, hanem rázendítette azokat a kedves nótákat,

a melyek még jobban elkábították az embert, mint a tele asztal finom Rózsamáli.

Pedig ennek a Rózsamálinak az a természet, hogy felforr tőle a vér s megbomlik még az ész is; ha olyan bőven folyik, mint ezen a mulatságon.

A bor heve és a mamor felgerjesztette Jekelfalusyban az urat és csinálta úgy, a hogy ő azt annak idejében a borsódi uri emberek-től látta.

Nótát parancsolt kemény hangon és oda lapított Salamonnak homlokára egy százast, e szavakkal: »Nesze Jancsi, ezt csak elveszed?«

Salamon csak nézett, mi akar ez lenni? Szinte belehalványodott, de azután egyet gondolt és homlokáról zsebre vágta a százast s húzta tovább.

Folyt azután hangosan a multság. Szólt ugyan a cigány hegedűje, de most már csak hidegen, kötelességszerűleg, hiányzott abból a barátság méze.

Ezt a változást Jekelfalusy észre nem vette, sőt még hatásosabban adta a nagy urat. Második-harmadik százast is odarepült a cimbalomra. Mire most már csak illemesen hajtotta meg magát a cigány és húzta tovább hidegen, mereven.

Gyakorta megy mulatni, hogy tud mulatni egy Jekelfalusy is, mert urnak született és kikötötte, hogy ezentúl a tányérozó ő előtte

még főforgó csekély differenciának kiegyenlítésére új tárgyalásba bocsátkozzék, nem lehetett volna más válasza, mint kijelenteni, hogy mi a megajánlott maximális összegben túl nem mehetünk, jelenségek tehát ki, hogy ezt elfogadjátok, akkor — de csakis akkor — vehetjük föl újra a tárgyalás fonalát, hogy ezt a megegyezést forma szerint is megkötjük.

Mikor azonban a magyar kvótaküldöttség ilyen kikötés nélkül ment bele a további tárgyalásba, kétségtelenné vált, hogy a 34·25%-os véghatárt épügy túl fogja lépni, amint túllépte a még tavaly is szintolyan véghatárnak jelzett 31·9%-ot. És csakugyan, rövid pár perc alatt beadták a derekukat s államérdekből *elfogadták az igazságtalannak vallott 34·4%-os kvótát.*

Ez tehát az az újabb sarc, amely a tárgyalások újrafölvételéből Magyarország nyakába szakad; 0·15%-kal több, mint a mennyit az ország, kormánypárti beismerés szerint is, elbir.

És mindezt miért? A dualizmus megmentéséért? Hisz megmondta a „Budapesti Napló” is már idézett cikkében, hogy „a dualizmus megér annyit, hogy miatta Magyarország elvállalja azt a tehermennyiséget, a melyet még el tud viselni. De ha úgy megrakják Magyarországot, hogy összerokad a terhe alatt, akkor nem ér semmit sem a dualizmus, sem Magyarország, mert belepusztul mind a kettő».

Kíváncsiak vagyunk, vajjon az újabb 0·15%-os sarcot, amely ez esetben a hidat pusztító dekagrammot képviseli, hogyan fogja tisztelt lapársunk megokolni a dualizmus és az ország szempontjából; vajjon továbbra is föntartja-e azt az állítását, hogy egy ilyen dekagrammnyi túlsúlytól elpusztul a dualizmus is, meg Magyarország is?

Bizonyára félbehagyja ezt a nótát a kormánypárti sajtó kórusa s előveszi a loyaltási szimfoniát, amely dicsőséget fogzengeni a kvótabizottságnak, hogy levette

is richteichban álljon, mint más előtt. Ezzel a mulatság befejeztetett. — — — — —

Tudj Isten miért miért nem? hire ment ennek a murizásnak, a fiatal mágnások kezdtek kissé elhidegülni Jekelfalusytól. Nem volt többé olyan nélkülözhetlen mulató pajtás, mint az előtt.

Megvallom, többen neveltséges erőlködésnek nyilvánították. Sőt a cigány is a meghagyáshoz híven, megállt előtte ezután tányérjával, mibe Jekelfalusy rendszerint egy ötösnél kevesebbet nem dobott. — — — — —

De amint mindennek van kezdete, úgy van vége is.

A téli évadnak vége lett, Havy direktor pedig arra a merész gondolatra adta fejét, hogy jeles operai társulatával elmegy Bukarestbe aranyakat szüretelni.

Ezt az expedícióját végre is hajtotta. Csak hogy az oláhok nem igen lelkesültek a magyar múzsáért, ha mindjárt operákból is áll az. Kivéve egy gazdag bojár, ez ugyan lelkesült, még pedig testestül lelkestül, mert elcsábította a szép Fridrichnét, de a többi — — — — — még efféle hatást sem tudott elérni.

A direktor csak egy pár kardalossal tudott úgy a hogy visszavánszorogni a bérces Erdélyországba. A többi primör arra ment a

az uralkodó vállairól a döntés terhét egy csekélyke nyolcad százalék áldozat árán.

De hát oly biztos már ez az eredmény? Mi alig hisszük, mert ha a királyi kihallgatásra idézett osztrák politikusok még annyira is megígérik, hogy az osztrák pártok belemennek abba, mikép az átutalási javaslatot s a kvótakérdést parlamenti uton még ez évben elintézik, arra nézve biztosítékot senki sem nyújthat, hogy milyen lesz ez az elintézés. A Reichsrath többségének hangulata után ítélve ez az elintézés nem lehet más, mint e javaslatok elvetése.

Mire való hát akkor az újabb tárgyalási komédia, a mi újabb megsarcolásunk, ha a dolog vége mégis csak uralkodói döntés lesz? — Hja! fortwursteln az ősi jelszó Ausztriában, próbálkozni, ha mindjárt előre látható is a kudarc. A próbálkozás hadiköltségét csak hadd fizessék a buta magyarok abban a reménységben, hogy soha sem bizonyos a kudarc, míg tényleg be nem következett.

Vidéki bünkrónika.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 22.

A »jó vidék« nem olyan jó már, mint volt évekkel ezelőtt. Nem az a puritán egyszerűség, nem azok a szigorú erkölcsök és mindenek felett nem az a romlatlan szellem uralja ma már a vidéket, mint abban az időben, mikor még a falusi ember a józanságnak, a falusi asszonynak az egyszerűségnek és a falusi leány az ártatlanságnak volt a mintaképe.

Ma már a vidéken, a falukban is hódít a századvégi szellem. És ha az az öserő, ami a falusi emberben lakozik, felszabadul a századvégi szellem hatalma alól, ha meg van mótelyezve már a falusi ember szíve, lelke, akkor kitör belőle a vadság és a mindent mozgó pénzért, a mindent uraló boszúvágyból vért kíván, vért ont, embert öl, ha kell.

A vidékről mai postával levelezőink három ily véres esetről is értesítenek bennünket.

merre szeme látott. Apostolok oszlása lett a szüretből.

Egy pár hónap mulva a bukaresti katasztrófa után Jekelfalusy is megérkezett, megfogyva, megtörve Kolosvárra.

Megtudta ezt Salamon Jancsi, kinek a bukeresti bukásról már úgy is bő tudomása volt.

Nyomban felkereste a szállóban Jekelfalusyt. Olyan szívesen üdvözölték egymást, mint az édes testvérek. Az egyik elfeledte a tanúsított büszkeségét, a másik eltelede a célzott büszkeségét.

Jekelfalusy azután panasszal emlegette a bukaresti napokat s azt hogy most Bécsbe kell utaznia valamely színházi ügynökhöz, hogy számára valamelyes külföldi angázsmát szerezzen, és bizony ez váratlanul és készületlenül találta.

Ezek után Salamon bucsut vett és távozott a szállóból. — — — — —

Jekelfalusy a szálló számláját kifizetvén, a bérszolga éppen a böröndért jött, hogy a Biasini-féle delizsánszra kivigye, midőn a bepakolt böröndön egy levelet vesz észre, s azt Jekelfalusynak átnyújtja. A levélben ez van írva:

(Gyilkosság Hidvégen.)

A hidvégi korcsmában nagyban folyt a mulatság vasárnap. Ittak a karcost, meg a sört a vendégek s kinek egyikre sem jutott, az meglegedett a pálinkával is.

A mulatók között ott volt Jónás József és Lakatos Mátyás is. Mindketten hidvégi lakosok és mindkettő ismeretes arról, hogy megszokta mutatni, ha mulatott, hogy ki a legény a csárdában.

Igy, a hogy most összekerültek, még nem is nagyon gyakran voltak együtt. Éppen azért most mindegyik túl akart tenni mulatás dolgában a másikon. Addig versenyeztek azután egymással, rendelvén a bort, huzatván a cigányt és nótázva melléje, hogy végre összeszólalkoztak. Az összeszólalkozás vége az lett, hogy birokra mentek egymással. Talán már ekkor véres következménye lett volna a dolognak, ha a korcsmában levők szét nem választják őket és le nem csendesítik. Jónás József teljesen le is higgadt, ugyannyira, hogy még a mulatással is felhagyott s távozott a korcsmából. Mit látva Lakatos Mátyás, utána kiáltott nagy gúnyosan:

— Ne szokjél meg, hé! Várj csak, még találkozunk!

És utána sietett a korcsma udvarára, hol egy kezeügyébe eső dorongot ragadott fel s azzal rárohant Jónásra. Jónás József nem birt előle menekülni s mire a korcsma népe kirohant, már a segítség is késő volt.

Lakatos lecsapott a doronggal ellenfele fejére és azt egy csapással összezúzta. Jónás egy jajkiáltással összerogyott, eszméletét vesztette és nem is tért többé magához.

Eszméletlen állapotban vitték haza vérborult testét s otthon a leütött ember rövid kínlódás után meghalt.

Gyilkosát elfogták s most a börtönben várja büntetését.

(Revolveres rablók.)

Vejeti községben a dunai révnél Wittwindsch András a korcsmáros. Mint a rév korcsmárosánál, sok ember megfordul nála; felzörgetik késő éjszaka is s bár már évek óta ott lakik a korcsmában, eddig még nem történt semmi baja.

A mi azonban eddig nem esett meg vele, most annak lett az áldozata. Ő sem kerülte el sorsát, a mi a magányosan, pusztán helyen lakókat fenyegeti, kik mindig ki vannak téve annak a veszedelemnek, hogy rablók törnek rájuk s a mi kis pénzt becsületes munkájukkal összekerestek, azt becsületes kegyetlenséggel elrabolják tőlük.

•Kedves testvér!

Salamon bandája művésztől pénzt soha sem fogadott el. Te kényszerítettél reá, meg kellett tennem. A mit adtál, azt félre raktam, hogy adandó alkalommal vagy elküldjem, vagy visszaadjam. Az alkalom megjött — tehát fogadd vissza szívesen a te bankóidat, és pedig 3 drb 100-ast, és 8 drb. 5-öst. Összesen 340 frt. Jó utat. Ölel barátod Jancsi.

Mi tagadás benne, szörnyen bántotta Jekelfalusyt a dolognak ez a fordulata, s már már azon gondolkodott, hogy újból vissza küldi mint tulajdonát annak, a kinek adta, de ebbeli gondolkozásában félbeszakította a delizsánsz konduktora e szavakkal: »Tessék felülni; az utasok mind együtt vannak.« És Jekelfalusy egész gépiesen, mint a ki maga sem tudja, mit tegyen, felült a delizsánszra, és ment Nagyvárad felé a hat fogatos delizsánszon, mint a nyil.

Ott elmélkedett hősünk még mindig markában tartva a levelet a bankókkal, a delizsánsz párnáján, midőn eszmét kap és elhatározza, hogy kölcsön fejében elfogadja ugyan s alkalomadtán majd visszaküldi.

Egyet azonban örökre megjegyzett magának, hogy nincs párja, a magyar gavallér cigánynak.

..... 8.

Egyik közelebbi múlt éjszaka úgy éjfél-tájban zörgettek a vejtí révkorcsmáros ablakán. A kocsmáros kiszólt az ablakon:

— Kik azok?

— Bocsásson be, kocsmáros! Egy pohár bort szeretnék inni ebben a hidegben!

Volt a válasz a két ember részéről, kiknek alakjait kint az éjszakában észrevehette a kocsmáros.

Bebocsájtotta hát őket s elébük is tett egy-egy pohár bort. Azután kiment és belülről bezárva a kocsmáját, úgy tért vissza vendégeihez. Azok pedig elkezdtek vele tréfálni.

— Ne csukja ránk az ajtót. Csak nem iszunk itt reggelig!

— Vagy talán a pénzt félti kend, mi?!

A kocsmáros is nevetett erre s kijelentette, hogy ugyan mit féltene? Nincs neki sok pénze.

— Nincs-e? . . . No majd meglátjuk!

Kiáltott erre a két ember egyszerre s felugorva, mindkettő revolvert rántott elő s azt a megrémült kocsmárosra szögezte.

— Add elő a pénzed, vagy halálfiatalság!

A kocsmáros látta, hogy nincs menekvés. Előkereste összes pénzt, valami husz forintot s átadta a revolveres rablóknak.

Azok pedig a pénzt zsebre gyűrve, siettek el a kocsmából, halállal fenyegetve a kocsmáros, ha reggelig csak ki is mer lépni a házából.

Az nem is mert. De minek is tette volna, mikor az elhagyatott környéken egy lélek sem volt, a ki segítségére legyen. És odabenn törpöngött a lakásában egész reggelig azon, hogy kik lehettek a fegyveres rablók?

Mert ismeretlen emberek voltak, kiket sohse látott és a kik a vidéken még sohse fordultak meg,

Reggel azután feljelentette az esetet Siklóson a csendőrségen, a hol most folyik a nyomozás az ismeretlen, vakmerő revolveres rablók után.

(Megtámadott községi előljárók.)

Berta István és Gadó Mihály, püspök-bogádi községi előljárók csendesen ballagtak hazafelé a somogyi erdő mellett.

Egyszerre az erdőből egy ember ugrott ki elébük és egy nagy bottal felfegyverkezve, utjokat állta.

— No most itt vagytok, ugy-e? kiáltott rájuk és vadul kezdte a bottal a két előljárót ütlegetni.

Azoknál semmi sem volt, a mivel védelemhették volna magukat s így a futásban kellett menekülést keresniök. De támadójuk nyomon követte őket és csak miután már több sebből véreztek, akkor hagyta őket menekülni.

A két előljáró felismerte támadóját Horváth József, somogyi csárdás személyében, a kiről tudták, hogy halálos ellenségük azért, mert ők a községi italmérest más vállalkozónak adták ki bérletbe és nem neki. Ezért is futottak előle, mert bár ketten talán szembe szállhattak volna vele, de akkor meg emberhalál lett volna az esetből, mert Horváth az életükre is tört volna.

Az előljárók hazaérve Püspök-Bogádra, rögtön feljelentették támadójukat, a kit másnap le is tartóztatták. És Horváth József nem is tagadta, hogy ő verte meg őket.

— Kitöltöttem rajtuk a boszumat; mert ellenségeim, mivel másnak adták ki a regálét!

Szólt egész idegvérrel, mint a ki jól végezte a dolgát. Majd vele is a bíróság fog végezni.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

H i r e k.

Pécs, 1899. november 22.

Rög és gondolat.

Eső és napsugár megtermékenyíti a humuszt, a rögöt, a rög táplálja az embert, és az ember gondolatai bekalandozzák a világot. Ez a természet a nagy circulus vitiosus.

A magasból hull alá és röpíti a termékenyítő erejét felénk az anyag, és a rög határain felül, a magasba törekszik a gondolat.

Eső és napsugár életre kelti a magot, a mag éltető táplálékká változik és a tápanyag gazdag variációkban serkenti életműködésre az ember szellemét, szétszórja a szélrózsa változó és a csillagrendszer változatlan irányában az eszmét és ismét a földhöz, az otthonhoz, az embertárhoz, a szeretet és gyűlölködés indulataihoz köti le az ember gondolatát.

Különböző gondolatok keletkeznek lelkünkben a szerint, a mint a földnek adományai reagálnak bennünk. A szőlő nedve élénkíti a gondolkodást, a fojtott bor, ez a francia gyönyöző ital, eszprít produkál, szellemességre serkent, a németek nemzeti itala pedig: az árpa-lé, csöndesebb, lanyhább, szelidebb, álmosabb gondolatokat termel. Általános hatásában — bár csak hozzávetőleg — a magyar, a francia és a német nemzeti jelleget is visszatükrözi e három nemzeti ital: bor, pezsgő sör.

A kávé ép oly aloműző ital északon, mint délen, a foszfortartalomban gazdag hal és bab valóságos ellentéte a tápanyagban szegény burgonyának, a melyik tompit. A leforrázott kínai fű, a thea, mindenütt, mint izgató ital szerepel, a belladonna általános hatása az, hogy őrzöngésre készíti, a citrom héja hevit, a leve csillapít. Mert »gondolatunk: konyhánk gőze csak a mint Madách Imre orákulumszerű rövidséggel és mélyreható bölcsességgel megírta.

De ha már a földnek, az Istenadta rögnek teremtő erejéből keletkező tápanyagok, belső tartalmuk eltérő volta szerint, különböző és egymástól elütő hatásokban reagálnak bennünk és az álomra hívó csendes és szelid hangulattól kezdve föl, egészen a forradalmat támasztó indulatok szuperlatívusáig fokozzák és inspirálják a gondolatok termő földét: az agyvelőt, — mennyivel inkább serkenti és inspirálja a lélek hámorában szunnyadó letterőt és elhatározást: a tápanyagok abszolút hiánya, a nélkülözés, a szükség, a nyomor.

Szükségben és nyomorban az ember önző hajlamai kerekednek felül, az egyéniség szembe helyezkedik a közzel, az általánossággal, lábba tapodja a jogot, merénylettel támadja meg a törvényt és akcióba lépteti az »éhes gyomornak filozófiáját« — a bűnt.

És, hogy ez nem pusztán theória, hanem gyakorlati valóság, hogy az enivalók mennyisége, hozzáférhetősége, alacsony vagy magas ártályama mennyire apasztja vagy emeli a társadalmi rendnek megcsorbulásait, vagyis a büntetteket: azt a matematikai alapon, a rideg igazságok bizományosai, a számok igazolják.

Néhány év előtt a szomszéd Ausztriában 13-ról 11 forintra csökkent a buzaár. És ime ezzel együtt leszállottak a bűnesetek 178 ezerről 150 ezerre; lopásért nem 20 ezer, hanem 17 ezer embert ítéltek el, sikkasztásért nem ezer és egynéhányat, hanem 700-at, rablásért nem 173-at, hanem 150-et. Bécsben 4 krajcárral, Berlinben 5 fillérrel lett olcsóbb a kenyér és az eltoloncolt kétes existenciák száma ott kétezerrel, emitt tizezerrel apadt le. Magyarországon ugyanakkor huszról tizenhét és félezerre apadtak a tolvajok; 441-ről 351-re a rablók, 344-ről 280-ra a csalók.

Mindezekből nyilvánvaló, hogy a nagy természetnek röghöz kötött kreaturája, az ember, hogy a rög és gondolat szoros kapcsolatban állanak egymással és hogy a kenyér árának csökkentése a büntettek apadását vonja maga után.

T. J.

Naptrend 1899. november 23-án.

Naptár: csütörtök, nov. 23. — Róm. kath.: Kelemen. — Prot.: Kelemen. — Görög-kel.: (nov. 11.) Menna. — Zsidó: Kislev 21. — Nap két 7 óra 20 perckor; nyugszik 4 óra 14 perckor. — Hold két 10 óra 36 perckor este; nyugszik délnen.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, jelentékeny csapadék nélkül, éjjeli fagy várható.

Regále-bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Vendéglősök szikvizgyár szövetkezetének közgyűlése a Vigadóban d. u. 3 órakor.

Színház: »B. A. L. E. K.«, énekes bohózat.

— (A baranyavármegyei gazdasági egyesület) igazgató választmánya folyó hó 28-án azaz: jövő kedden délutáni 4 órakor Baranyavármegye székházának nagytermében rendes ülést tart. Targysorozat: 1. A múlt ülés jegyzőkönyve. 2. Jelentés a szegedi országos kiállításról. 3. Egyesületi folyó ügyek. 4. Indítványok.

— (Változások a rendőrségnél.)

A közel jövőben érdekes változások fognak beállani a városi rendőrségnél. Ugyanis a bányatelepi községi bíróságot vezető rendőralkapitány Bányatelepről be fog jönni a központba s e szerint a városházán három kapitány végzi a teendőket, a mely szám az új bünvádi eljárás folytán szükséges is. Bányatelepre egy városi rendőrbiztost fognak kiküldeni, illetve a bányatelepi községi bíróság vezetésére főbiztosi állást fognak szervezni. E változásokhoz a szervezeti szabályrendelet csekély módosítása szükséges, melyet a város közgyűlése fog eszközölni, de a változások egyelőre ideiglenes minőségben — mint értesülünk már a jövő hó elsejével megtörténnek.

— (A szódavíz ára) A pécsi vendéglősök szikvizgyárszövetkezete holnap (csütörtökön) délután 3 órakor a Vigadó nagytermében érdekes közgyűlést fog tartani. A rendkívüli közgyűlést azért tartják, hogy megállapítsák a szódavíz jövőbeni árát s az előjelekből ítélve a szódavíz ezután drágább lesz, mint eddig.

— (Feltört üzlet.) Mohácson vakmerő betörés történt a minap. Polgár András ottani kereskedő üzletét az esti órákban eddig ismeretlen tettesek feltörték s onnan különféle árucikkeket elloptak. A betörést csak másnap reggel vette észre a tulajdonos, mikor üzletét ki akarta nyitni s látta, hogy — már mások kinyitották. A nyomozás folyik a betörők kiletének kipuhatólása végett.

— (Az új postabélyegek.) Tudvaló, hogy 1900. évi január 1-vel koronaértékben számított új postaértékkeket hoznak forgalomba. És pedig — mint értesülünk — következő postabélyegeket adnak: 1 filléres és 2 filléres. (Az egy filléres levélbélyeg csak kiegészítő jegy lesz, a 2 filléres pedig hirlapbélyeg marad). Ezenkívül lesznek 3, 4, 5, 6, 10, 25, 30, 50, 60 filléres! 1 koronás és 3 koronás postabélyegjegyek. Lesznek továbbá 6 filléres (helyi forgalom) és 10 filléres (tovább menő), zárt levelező-lapok, belföldi forgalomban 4 filléres, válaszra szánva 4—4 filléres postabélyegjegyekkel lesznek ellátva. Az 5 filléres levelezőlapokat Ausztriával, Németországgal, Bosznia- és Hercegovinával, Szerbiával és Montenegróval való forgalomban, a 10 filléres levelező lapokat pedig a nemzetközi forgalomban fogják használni. Ezenkívül nyomtatnak kis és nagyobb alakú 10 filléres levelbo-

ritéket. A szállítólevelek értéke megmarad koronaértékre elszámítva. Nyomatnak továbbá 10 filléres postatakarékpénztári lapot és 62 filléres távirati lapot. A mostani bélyegjegyek és postaértékek egyideig még forgalomban maradnak. Külön hirdetményben fogják közzé tenni azt a határidőt, a midőn a mostani bélyegjegyek a forgalomból teljesen kivonattak.

— **(Uj vasut Somogyban.)** Mint nekünk írják, a szigetvár kaposvári vasut építési munkálatait a közeli napokban megkezdik. Az 50 kilométer hosszúra tervezett vonal a pécs-barcsi vasut Szigetvár állomásából indul ki és északi irányt követve, Sántos község mellett érinti a Magyar-Államvasutak dombóvár-fiumei fővonalát. Itt azonban az uj vasut még nem csatlakozik a fővonalhoz, hanem vele mintegy 6 kilométer hosszban nyugati irányban párhuzamosan halad és Kaposvár állomásnál fut be. Az uj vonal állomásai lesznek: Mozsgó-Szulimán, Szent-László, Almamellék, Terecsény-patak, Bőszénfa, Gálosfa, Gyarmat, Hajmás és Szent-Balázs községek. Az uj vasut Somogymegye délkeleti hegyes vidékét a megye székhelyével köti össze. A várható személyforgalom kisebbszertű, az áruforgalom legnagyobb részét mezőgazdasági terményekből fog állani.

— **(Elégett hizók.)** Nagy kár érte Kis-Székely községben *Wimpfen* Simon ottani lakost. Eddig még ismeretlen okból tűz ütött ki az udvarában a szemétdombon, melyről a tűz — a nélkül, hogy valaki észrevette volna — átharapózott a közeli sertésólra s azt lángba borította. Az ólban három szép hizott sertés volt, melyek bentétek a lángokban s mire a tüzet az összefutott szomszédok eloltották, csak megszenesedett maradványait találták meg a hizóknak, melyeket épen a napokban szándékozott jó pénzért eladni a gazdájuk. Most aztán — se pénz, se hizó!

— **(Kifosztott lakás.)** *Halász* Mihály, mohács-szigeti lakosnak, míg ő munkája után járt, a lakását feltörték. A szobáját felszítették fel az ismeretlen betörők s a szobába behatolva, onnan ruhaneműket és egyéb elemelhető apróbb ingóságokat vittek el. A káros mikor hazatért, lakását kifosztva találta. Természetesen sietett feljelenteni az esetet a csendőrségnél s most folyik a nyomozás a betörők után.

— **(Bátor fiu.)** Egy Durienné nevű özvegyasszony Párisban a napokban eltávozott lakásából, de alig történt meg ez, egy betörő hatolt be a lakásba, ki minden kezeügyébe kerülő elvihető tárgyat egy nagy zsákba dugott. A zaj figyelmessé tette az özvegy *Pierre* nevű tizenegy éves fiacskáját, ki a konyhában játszott, a fiu bement a szobába és ép azon kapta rajta a betörőt, a mikor a szekrényeket feltörve, azokban pénz és értéktárgyak után kutatott. Minden más gyermek hasonló helyzetben elfutott volna, de a kis *Pierre* ehelyett föltépte az ablakot és segélyért kiáltott. A gyermek akkor is tovább kiabált, a mikor a betörő késsel fenyegette és ez a betörőt annyira zavarba hozta, hogy azonnal kereket oldott és a lépcsőn lefelé rohanva menekülni igyekezett. Ott azonban a lakók föltartóztaták és átadták a rendőrségnek.

— **(Nyugalomba vonulás.)** Városunknak a régi időben tevékeny, közismert

alakja vonult vissza a napokban jól megérdemelt nyugalomba. *Hartmann* Antal volt kereskedő az illető, ki Pécsen 1837-ben telepedett le s itt virágzó rőfös üzlete volt sokáig. Mint keresett kereskedő a közügyekben is részt vett, majd mikor üzletével felhagyott, kereskedelmi ügynök lett. Tevékeny és munkás életében most már megkivánta a megérdemelt és jóleső nyugalmat s a napokban elköltözött Pécsről leányához, ki a gróf Károlyi somogymegyei uradalma egyik gazdatisztjének neje, hogy gyermekei körében töltsen nyugalomban tisztos öregsége napjait.

— **(Tanítónők estélye.)** A pécsi ée pécsvidéki tanítónők egyesülete folyó hó 26-án (vasárnap) délután 5 órakor a Vigadóban felolvasással és énekeldadással egybekötött zene-estélyt rendez. Az estély műsora a következő: 1. Róma társadalmi viszonyai. Értekezés, *Futima* Saroltától. 2. a) »Oh könn' ich noch einmal so lieben«, *Alett* től. b) »Ich habe ein Traum geweint«, *Lassen* Ö.-től. c) Magyar népdalok. Énekli *Schneider* Istvánné urnő; zongorán kíséri *Preusz* Adolf. 3. »Valomás«; monolog *Bercik* Árpádtól. Előadja *Radocsay* Mariska k. a. 4. a) Schubert-dalok. Zongorán játsza *Szánthó* Etelka urhölgy; harmoniumon kíséri *Preusz* Adolf. b) »La Traviata«, *Verdi* től. Előadják zongorán *Szántó* Etelka urhölgy; harmoniumon *Preusz* Adolf és hegedűn *Girardi* József. Az egyesület tagjai a kézbesítendő belépti jegy felmutatása mellett léphetnek be a terembe; nem tagoknak belépti díj 1 korona. Mint a közölt műsorból előre is látható, élvezetes estélyt fog nyújtani ismét a tanítónők egyesülete. A miért is ajánljuk az estélyt közönségünk figyelmébe, mert a fiatal törekvő egyesület mindenképen megérdemli a pártfogást.

— **(A „Pécsi Figyelő“ Norvégiában.)** Lapunkban volt legbövebben tárgyalva dr. *Rónaky* Kálmán árvaszéki ülnök azon hatásos felolvasása, mely skandináviai utazásáról szólott. Lapunk volt az egyedüli, a mely a norvég himnuszt és egy hardangeri népdalt *Ciglányi* Béla sikerült fordításában oly kitűnően visszaadott. A „Pécsi Figyelő“ azon számain, a melyek a norvégiai viszonyokkal oly behatóan és körülményesen foglalkoztak, a felolvasó norvégiai ismerőseinek megdötte, a kik közül *Münster*, kongsbergi pénzverde igazgatója és *John Lund* norvég felsőházi elnök levélben köszönték meg ezen előzékenységet. A krisztianiai napilapok pedig önálló közleményekben emlékeznek meg *Rónaky* Kálmán dr. felolvasásáról. Elismeréssel és hálával ismertetik a felolvasás tartalmát. Lapunk, a »Pécsi Figyelő« is első helyen van megemlítve és a mi szembetünő, egész helyes orthographiával kiírva: »Pécsi Figyelő.« Megemlítik, a krisztianiai lapok, hogy mily bő ismertetést nyújtottunk Norvégiáról, köszönetet mondanak lapunknak is és beküldtek a norvég hírlapokból szerkesztőségünk részére egy-egy példányt. Óriási nagy lapok ezek, mind egyike legalább is még egyszer akkora, mint az »Egyetértés.«

— **(Betörés egy présházba.)** Künn a szőlők között, hol legkevésbé találkozni emberekkel, nagyobb biztonságban érzik magukat a tolvajok és nap-nap után értesülünk kisebb-nagyobb betörésről, mely a szőlők

között történt és valamely présház kifosztásáról értesít. A legutóbb, miként a szolgabírószágot értesítették, *Böröcz* József málomi szőlőjében a málomi határban lévő présházát törték fel ismeretlen tettesek. A présház ajtaját álkulccsal feszegették fel és így hatoltak az épületbe. Minden hasznavehető dolgot magukkal vittek és a mi bort ott meginni már nem tudtak, azt is elcipelték. Egy hordó siller bort is, melyben 60 liter bor volt, elvittek, sőt még a burgonyát is zsákszámba vitték el. Minden jel arra mutat, hogy kocsival voltak ott a tettesek és a lopott jószágokat a kocsira pakolták fel és úgy hajtottak el vele. A tettesek kipuhatólása irányában szigorú nyomozás indított.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Pallavicini* Ede örgrófnak, a ki Szemcse pusztáján 3.800 frt költséggel uj iskolaházat építtetett, köszönetét nyilvánította.

— **(A vásár és a helypénz.)** Mig az uj helypénzszedési tariffával nem drágították meg a pécsi piacot, úgy volt, hogy országos vásárainkon csak egyszer kellett helypénzt fizetni. Most azonban naponként meg kell a helypénzt fizetni, a mi a vásárolóknak, hogy mitérhére van, mutatja az, hogy országos vásárainkon a tegnapi második napon már alig volt állatfelhajtás. A vásári kereslet amugy is lanyha lévén, a kik hétfőn el nem adhatták sertéseiket, lovaikat vagy szarvasmarháikat, azok bentmaradtak a vendégfogadóknak és másnap ismét kihajtottak a vásárra. S ott azután uj helypénzt követeltek tőlük, a mi sokaknak úgy elvette a kedvét, hogy megfordultak és elmentek haza a vásárról. És elvittek a pécsi országos vásár hírére haza, a hol egy vásáron két helypénzt is kell fizetni ugyanazon felhajtás után. Hát majd a jövő megmutatja, nyert-e vagy vesztett ezzel az ujjal a város kasszája!?

— **(A közkutak télikabátja.)** Ma reggelre befagytak a vízvezetékek pótló közkutak. Több panaszos levelet kaptunk ma délelőtt, a melyekben jelentik, hogy reggelre még csak mosdóvizet sem kaphattak több házban. Úgy látszik, a mérnöki hivatal is abban a szerencsétlen helyzetben volt ma, hogy nem mosdózhathott meg s így a maga kárán tanulva, elrendelte a közkutaknak a téli fagy ellen való megvédését. Délután már öltöztették is a közkutakat télikabátjukba. A deszkakávékat beszögezték s erre szalmaburkolatot húztak. Ha még így is befagynak a közkutak, arról már a mérnöki hivatal nem tehet; ő megtette a kötelességét, a mennyit tudott, többet pedig senkitől se lehet kívánni.

— **(Kémény tűz.)** Ma délelőtt féltiz óra tájban tüzet jeleztek a központi tűzörségen. A tűz özv. *Kovácsics* Jakabné örökősei Nagy-Flórián-utca és Király utca 45. sz. alatti házán a kéményben támadt s már a gerendák is égni kezdtek a tető alatt. Tűzoltóságunk azonban *Oberhammer* Antal tb. főkapitány és tűzoltó főparancsnok vezetése alatt gyorsan kivonult és a tűz tovaterjedését megakadályozta. A mi szerencse is volt, mert a mai vízhiány állapotában bizony csak nehezen kerithettek volna vizet nagyobb tűz eloltásához a tűz a kémény régi, helytelen építése folytán keletkezett, a mennyiben a kéménybe épített korhadt gerendák meggyuladtak. A kár azonban jelentéktelen.

— **(Apa és após.)** George Barker James Cooper életében sajátágosan keveredik a rossz a jóval. 1892-ben tíz esztendei fogságra ítélték Douglasban feleséggyilkosság miatt, most pedig a három utolsó esztendő elengedésével szabadon bocsátották. Szűkölködni éppen nem kell, mert egy millió font sterling urának vallhatja magát. Cooper, akinek már az apja is nagyon gazdag volt, 1891. szeptember havában házasodott meg Chesterben, elvevén egy másik gazdag polgárnak a leányát, miss Edith Coopert. Egy esztendővel később az asszonyt egy douglasi hotelben, ahol a fiatal pár lakott, agyonszurva találták: Coopert elfogták. A bíróság előtt előadta, hogy a késével éppen a körmét vagdosta, amikor felesége hirtelen elájult és beleesett a késbe s halálosan megsebesült. Hét napos tárgyalás után a vádlottat a gyilkosságban bűnösnek találták. És a legkülönösebb a dologban az, hogy mindezek után nemcsak az apja, hanem az apósa is meg volt győződve az ártatlanságáról, és mind a ketten rá hagyták vagyonukat. A sok pénzzel most James Cooper egy angol gyarmatra megy, hogy ott töltsen hátralevő napjait.

— **(Az örök szerelem.)** A minap bejárta a lapokat a hír, hogy Tarentumban a nyílt utcán agyonlőttek egy katonatisztet és egy asszonyt, de nem tudják, ki a gyilkos. Az esetet nagyon titokzatosnak tüntették föl a táviratok. Ma végre megvan a megfejtés. Rómából ugyanis ezt írják: A múlt évben egy bolognai kertben egy előkelően öltözött nőt

találtak, a kinek a kezén és lábán föl voltak vágva az erek. A kórházba vitték s ott nagy nehezen életre keltették. Nagyon előkelő hölgy lehetett, mert a hatóságok mélyen hallgattak nevérol és társadalmi állásáról. Végre mégis nyilvánosságra került, hogy mi a neve s hogy Bolognában egy gyönyörű villában lakott. A hölgynek viszonya volt egy Maccari nevű kapitánnyal, a ki azonban meguntta kedvesét és szakított vele. Ennek a szakításnak következménye volt az öngyilkos kísérlet. Fölgyógyulása után a hölgy időközben őrnagygyá lett kedvesét fölkereste Rómában. De az őrnagy tudni sem akart többé az asszonyról, a ki erre Rómában a Ripette-hidról a Tiberisbe ugrott. Az őrnagy utána ugrott és saját élete kockáztatásával kimentette a vízből. Ez a dolog persze még növelte a szegény asszony szerelmét. Az őrnagy végre áthelyezését kérte s Tarentumba ment lakni. Kedvese utána utazott, de az őrnagy kérelhetlen maradt. A nő látszólag belenyugodott sorsába. A minap együtt sétáltak a város utcáin, a mikor a nő revolvert rántott és a nyílt utcán hátulról föbe lötte az őrnagyot, azután maga ellen fordította a fegyvert. Mire a járőkelők segítségükre siethettek, mind a ketten meghaltak.

— **(A börtön titkai.)** Rómában a Regina Coeli fegyházból, az első emeletnek a Via Montellata felé eső részéből pár nap óta minden reggel 9 órakor szivszaggató jajgatás és kétségbeesett ordítás hangzik. »Segítség, megölnek, bocsássanak meg« ordításokkal verik föl a környék nyugalmát. A jaj-

gatást azonban egy óra múlva (mert körülbelül mindig egy óráig tart a vérfagyasztó kiabálás) lassankint elfojtják tompa botütések, melyek subhogása lehallatszik az utcára. Kezdetben csak a környék birt tudomással e napról-napra ismétlődő vérfagyasztó kinzásokról, de most már az »Itália« révén tudja egész Róma s mindenki kíváncsi arra, hogy micsoda titokzatos dolgok történnek a fegyház falain belül.

— **(Tolvajvilág a vidéken.)** Itt vannak a csikorgó hideg téli napok s mind gyakoribbak lesznek szerteszét a vidéken a lopások. Szegény emberek közül sokan így akarnak segíteni szegénységükön és hogy élhessenek, meglópnak más szegény embert. Martonfán a múlt éjjelek egyikén Német János záratlan óljából vitték el a házi szárnyasokat, majd Sorics József udvarába mentek és onnét is elvitték az aprómarhákat. Végig járták a falut és a hol biztonságban érezték magukat, ott az éj leple alatt mindent felkutattak és az érdeemes dolgokat magukkal vitték. Weiss Adolf udvarából is elvitték a baromfiakat, nem hagytak ott egyet sem. Ezután a »Csokoládé« csárda mellett lakó Szép István ludjait és récéit csempészték el. Éjszakai munkájukat oly tökéletes »szakképzettséggel« végezték, hogy nyomot sem hagytak maguk után s a csendőrségnek még gyanuja sincs senkire. A szigorú nyomozást megindították a vakmerő tolvajok után.

— **(Tűz Szalántán.)** Tegnap seté 6 órakor tűz volt Szalántán. A Sterzfinger-féle kereskedés fölött, mely most Sz. Németh

első szökre esett, a melyik a keze ügyébe került. — Hogy történt a dolog?

— Igen, hogy! A szegény kis férget a honvágy ölte meg.

Sommerine ből egy rokona jött Párisba, hogy a gyerek halottas ruháját megvegye és Nanát megkérje, hogy jöjjön ki a temetésre. Tőle hallotta Boschka, hogy mint történt minden.

Az anyja úgy egy év előtt férjhez ment és ekkor a szegény, törvénytelen gyermekét, a kit a férj nem akart magánál megtűrni, kosztba adta egy rokonához, egy Oiseparti faluba. Sommerine, a hol az anyja ez időtől fogva lakott, az Oise másik partján feküdt. A fiu először magánkívül volt a válás miatt, hanem aztán megnyugodott, a mig az anyja nemrégiben fölkereste s játékokat, kalácsot hozott neki. A mikor aztán az anyja újra el akart menni, a kis poronty a szoknyájába fogódzott, sirt, jajveszékelt és az égre kérte az anyját, hogy vigye őt is magával. Hogy lecsöndesítse egy kisé, azt ígérte az anyja, hogy három hét múlva, ha Sommerineben vásár lesz, eljön érte és magával viszi. Tegnapelőtt kezdődött Sommerineben a vásár. A kis Karolina becsomagolta szépen, gondosan a legszebb ruháit és fűnek-fának elmondta, hogy ma eljön az ő mamája és ő ma hazamegy, haza, a sommerinei vásárra!

Aznapi tiszta kiszaladt a révhez, a melylyel anyjának jönni kellett; hid nem volt a folyón. Hanem az anyja nem jött el!

Még késő este is kiszaladt a folyóhoz s átnézett oda, ahol a vásári bódék lámpái kigyultak; hallgatózott

ismeri ő a férfiakat és a világot, semhogy hinni tudjon a tiszta, hűséges szerelemben, Bill bizonyára tisztán csak baráti érdeklődésből tudakozódott utána.

Ennyi az egész.

Nemsokára ezután elutazott Lydia, de megígérte Gertrudnak, hogy november végén ismét Párisban lesz s a karácsonyi ünnepet együtt töltik.

NEGYVENNEGYEDIK FEJEZET.

Négy hét mult el. Gertrud újra beletalálta magát a helyzetébe; belső nyugtalansága elcsendesedett. Nem gondolt többé Lyndhurst Lydiára; Moren Lujzára se, — a midőn újra közbejött valami, a mi megint eldöntött a lelki világában mindent, a mi lassan, csöndesen már helyreállott.

Lydia, kinek első levelére Gertrud nem válaszolt, másodsor is irt és tudatta Gertruddal, hogy Lindenheimet, a melyet Zoller Ferdinándné asszony régi divatu szöglelessége, ódonsága miatt évek óta elhanyagolt, — kibérelte és szeptemberben biztosan számít Gertrud látogatására.

Gertrudon nagy belső fölindulás vett erőt; a honvágy minden idegét fölizzgatta.

Lindenheim — még csak egyszer láthatná! Igazán még csak egyszer. Mámoritotta a boldogság, a szédítő égi boldogság, a mely csak a képzeletnél elfogta... Azután újra átrezgett benne Moren Lujza emléke.

— Mit fog ő mondani? Megütköznek már a gondolatnál is, hogy ennek a csábitásnak engedni tudnak.

Azután a másik pillanatban eszébe jutott, hogy Mo-

József vegyeskereskedő tulajdonát képezi s hol a postahivatal is van, gyuladt ki a ház, a mely *Steiner Fülöp* volt pécsi, jelenleg gyöngyösmelléki lakos tulajdonát képezi. A helytelen építésből eredőleg a padlás gerendája tüzet fogott a kémény körül, mely ugylátszik, már napok óta éghetett és a lángok már lecsaptak nevezett kereskedő szobájába. A tűzoltók kitétek magukért, volt bontás, este 8 órakor már vége volt a tűznek. Éjjel azonban újból kigyuladt. *Kadia* István községi bíró és *Blau Mihály* községi korcsmáros emberfeletti erővel segítettek oltani és legtöbb bátorságot fejtettek ki a tűz lokalizálásánál. A kár 150—200 lrt; az épület biztosítva volt.

— (**Macskaharapás.**) *Török Sándor* mohácsi városi rendőr nejét megharapta egy macska. Mivel a macska megugrott, így nem lehetett megállapítani, vajjon veszett volt-e vagy sem; a megmárt asszony a netáni későbbi baj megelőzése céljából a budapesti »Pasteur«-intézetbe utazott.

— (**Elcsipett dohánycsempész.**) Leveles szüzdohányt kínálgatott *Bene Imre* dohánycsempész a napokban Dolina-pusztán, azonban rajta vesztett; mert a portyázó csendőrök elcsipték és a dohánynyal együtt átadták a bonyhádi pénzügyőri szakasznak.

Művészet, irodalom.

○ **Rip van Winkle.** A dologkerülő Rip-Rip és az ő Hudson kapitánya tegnap ismét megszólaltak szinpadunkon. *Planquette* örökké

becses, drámai modulációkban gazdag zenéje tegnap ismét lelkesített, a mint az örökszép mindig is lelkesít. Az ismeretes, szívet megható, lelket ábrándozásba ringató szép melódiák nem vesztek el értéküket soha; feledésbe se mennek, el se mosódnak emlékezetünkben s ép oly örömmel üdvözöljük őket husz év múlva is, mint *Alice* és *Adrien* az ő gyermekkori nótájukat, mit apjuk térdein ülve hallgattak. Sajnos dolog azonban, hogy közönségünk pártolását épen azért, mert egy-egy régi darabot jól ismer, az új darabokra tartja fenn. Node ennek korán sem a színészet iránti közöny, vagy a direktor és társulata iránti elismerés hiánya az oka, hanem — valljuk csak be őszintén — némi anyagi okok. Végre is okkal-móddal felosztva lehet manapság minden oly élvezetet megkeresni, a mi — pénzbe kerül. Nos hát az a félház, a mely tegnap Rip-Rip előadását végighallgatta, az élvezetet meg is találta. *Mezey* Andor adta a címszerepet s ha néhol indiszpozícióval küzdött is, még emellett is igen szépen énekelt s jól játszott. Különösen a harmadik felvonás kútjelenetében volt hatásos a játéka, a miért nyílt színen is tapsot kapott. *Liszbetet Szekula* Sári adta. Alakítása temperamentumos, éneke szabatos és szépen csengő volt. Csak a temperamentumból engedünk volna el valamit, a mi már túlzás volt, még pedig a harmadik felvonásban. Erről a negatív értelemben vett túlzásról, a mi tulajdonképen rövidség volt, különben nem ő, hanem a szabónője tehet. *Kozma* István adta *Adrient* jó kedvvel és tisztán, csengő hangon. Az a trió, melyet *Szekulával* és *Mezeyvel* a harmadik felvonásban énekelt, gyöngye volt az előadásnak. *Lévay* Sárika sikkos *Katrinát* mutatott be, valamint jók voltak *Németh*, *Nádasi*, *Delli* és *Pásztor* is. *Dobos* Irénke és *Boross* Margitka, a két kis baba ennivalóan kedvesen csacso-

gott. A mi végül az összelőadást, különösen a kart illeti, néhol egy-egy kis zökkenés volt tapasztalható, node Rip-Rip előadásánál ez nem rontja a hatást. Legfelebb az összehasonlításnál árt az előadóknak, a kik bizonyára nem azért fejtik ki legjobb erőiket, hogy mégis az legyen a publikum végkövetkeztetése, hogy a darabot — már jobb előadásban is látta. (→)

○ **Gyimesi vadvirág.** *Géczy* István jeles népsziműve kerül szinre vasárnap délután színházunkban a következő szereposztással: *Balánka* Imre Könyves, *Fabiánné* V. Ágh Ilona, *Gyurka* Kozma I., *Törpe* Csura harangozó *Németh*, *Marci* a fia *Nádasy*, *Csuráné* Nagy Vilma, *Prezsmér* P. *Sebestyén*, *Magdolna* *Szekula* S., *Mária* *Lévay* S., — a többi szerepeket *Delli*, *Bátosi*, *Sarlay*, *B. Polgár* Fáni és *Pásztor* játszik. — Este a »Szulamith« kerül szinre rövid idő alatt hatodszor, valószínűleg mint eddig, úgy most is zsúfolt ház előtt.

○ **Előkészületre kitűzött darabok.** *Tiszay* Dezső igazgató kitűzte előadásra *Sidney* nálunk tavaly oly nagy sikert aratott kedves operettejét, a »Gésákat« s nagy gondot fordít rá, hogy kitűnő előadásban kerüljön szinre. *Rolli-Pollit* maga *Tiszayné* Ilona játsza, kinek ez egyik legkitűnőbb szerepe. A tengerész tisztet *Mezey* Andor, *Mimózát* *Tibor* Lóri, *Juliette* francia leányt *Lévay* Sári, *Vuncsit* *Nádasy* József, *Imári* márkít *Sarlai* adja. A többi szerepeket *Németh*, *Nagy* Vilma, *Baróti*, *Pásztor*, *Bátosi*, *Delli* és *Sebestyén* játszik. — Szinre kerülnek még a jövő hét fo-

rean *Lujza* halott, szinte megkönnyebbült, a mikor arra gondolt, hogy ez a szigorú bírónő nem fogja többé felelősségre vonni. A harmadik pillanatban elszégyelte magát a gondolat miatt.

Nyugtalanul járt föl és alá a szobában. Akaratlanul is *Lujza* szavaira gondolt.

— Küzd le a vágyadat, a mig kicsi, ha nagyra engeded nőni, téged fog legyőzni.

Nem volt szabad a honvágyát nőni hagyni. Sietett az íróasztalhoz, hogy *Lydia* levelére azonnai elutasítón válaszoljon. Hanem mikor a tollat kezébe vette, az mint az ólom, lehuzta az ujjait. Nem tudta a papírra tenni. *Görccsös* fuldoklás vett rajta erőt.

Aztán, hogy a gondolatait *Lindenheim* felül elterelje, dolgozni próbált. De csak a keze mozgásával festett, a szíve és a feje távol volt: Nem tudott semmi vajamire válót sem alkotni. Azután eldobta az ecsetet, a mint eldobta a tollat. Elhatározta, hogy sétát tesz és séta alatt vesz valami ajándékot *Boschkának*, a kivel még barátságosan leveleztek és a születésnapja ünneplésére készült.

Boschkának nem volt ép briliáns vagyoni helyzete; de a férje annyit mindig keresett, hogy mind a ketten tisztességesen megélhettek belőle és néha itt-ott akadt valamijük egy társas utazásra. Egyébként a férj, aki egy prágai lap levelezője volt, (a mely a cseh érdekeket német nyelven szolgálta) persze egyedül utazott.

Sűrű utazásai — amint *Boschka* *Gertrudot* leveleiben biztosította — csak hozzájárultak ahhoz, hogy ketjük vonzalmát elősegítsék.

»Sűrűn írunk egymásnak, néha táviratozunk is. Így egész megvigasztalódnak a gyakori és hosszú válaszok miatt és ha aztán végre újra összekerülünk, mint két jópajtás, annyival több mesélni valónk van és annyira jobban örülünk a mi kedves otthonunkban.« — Így irt *Boschka*.

A fényképek után ítélve — a melyeket a fiatal cseh asszony *Gertrudnak* küldött — az otthon egész csinos lehetett és a csinosítása, diszitése *Boschkának*, mialatt a férj távol volt, a legnagyobb gondja lehetett. Gyermekei nem voltak; hanem ebben az egyedülletben az az idealizmus tette elégedetté, a melylyel mindig képes volt életének ócska vörösrezt aranyrá váltani. Az alchémianak ez a módja új életében is kapóra jött, a családi életében nem csupán a gyerekeknek, hanem igen sokféle másnak kellett hijával lennie.

Délután volt. *Gertrud* elment a *Bon marché*-ba és két izléses ruhát választott ki *Boschka* számára. Utasítást adott a ruha elcsomagolására, megmondta, hogy azonnal küldjék el, — azután még egy kerülőt tett. Félreeső utcába ment, hogy egy beteg festőnőt látogasson meg — és hogy az időt eltöltse.

Csak este tért vissza lakására. Ott *Nana* jött elébe, vörösre sirt szemekkel, fekete kötényben.

— Mi baj, *Nana*? — kérdezte *Gertrud*.

— A szegény kis *Karolina*, — az unokahugom gyermeke — ma *Sommerine*-ben a vízbe fult! — nyöszörögte *Nana*.

— Az istenért! — sikoltotta *Gertrud*. Azután az

lyamán »Arany ember« Jókai szinműve és »Charly nénye« kitűnő bohózat. — »Az aranykakas«-ból, melynek most pénteken lesz a bemutatója, már a diszlet és vizesés próbákat is megtartották.

⊙ **Szerződötések.** Makó Lajos, temesvári szinigazgató, a jövő szezonra szerződött Tibor Lórit, T. Hadrik Annát és Sebestyén Gézát. Feld Zsigmond, a budapesti városligeti szinkör igazgatója, szerződött Könyves Jenőt, társulatunk hősszerelmét. Szendrey Mihály kassai szintársulatához több ismerősünk is szerződött, így Körösi Juci, Hunyadi József, Hevessy Gábor és Borbély Sándor.

Folyó sz. 56. Idénybérlet 56. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1899. november 23-án.

B. A. L. E. K.

Operett 3 felvonásban. (Rendező Tiszay.)

SZEMÉLYEK:

Piperlin	Németh	Leo	Pásztor
Merlingard	Tiszay	Colombe	Lévay
Bardinal	Mezey	Zenaide	Tibor
Vetiver	Nádasy	Celine	Szekula
Roussignac	Delli	Anita	Baróthi

Péntek, nov. 24-én

Az aranykakas.

Törvénykezés.

§ **Díszoklevél gyár.** Nagy feltűnést keltett tavaly Herczeg Sándornak, egy szélhámos budapesti urnak a letartóztatása, a ki azzal foglalkozott, hogy patikajogot, rendjeleket, kitüntetésekért ígért pénzesebb embereknek s a legtöbb esetben zsebrerakta a honoráriumot, de sem patikát, sem rendjelet nem szerzett s kinek e téren üzött manipulációiról a »Pécsi Figyelő« mai 1895-ben lerántotta a leplet. A becsapott felek egyszer aztán levetették az alszemérem köntösét s Herczeget feljelentették. Letartóztatásával kapcsolatosan a belügyminiszter azt a gyanuját közölte a budapesti főkapitánynyal, hogy Herczegnek büntársai vannak a belügyminiszteriumban. A kutatásnak eredménye is volt, mert a rendőrség csakhamar lefűlelte Berecz Gyula belügyminiszteri napidijast és Mader Ede irodatisztet. A vizsgálat befejezése után Herczeget eltoloncolták s büntársait szabadlábra helyezték. Az ügy végtárgyalása még nincs kitűzve, de azért Herczeg Sándor elég vakmerő volt polgári pert indítani néhány iparos és gyáros ellen, a kiknek az 1897-iki londoni és párisi zugkiállításokon nagy kitüntetésekért ígért, de a kik utóbb a kikötött honoráriumot tőle megtagadták. A törvényszék Herczeg Sándort keresetével elutasította, azzal a megokolással, hogy a szóban forgó kiállítások szédelgésen alapultak s kitüntetések értéktelenek voltak. Az ily kiállítások szervezésében való közreműködés tehát mindenképen erkölcsstelen. Minthogy pedig erkölcsstelen cselekményekből perrel érvényesíthető jogok nem származnak, így Herczeg Sándor se kikötött díját, se kiadását az alperesektől nem követelhetette és nem követelheti.

§ **Praktikus tolvaj.** Pfaff Ádám kisgeresdi lakos, gyakorlott tolvaj volt és szerte szét a vidéken jó hirben állott. Ha lopott, ak-

kor nagyobb summákban tette azt. Nem bántott holmi apró és csekély értékű dolgokat, neki csak pénz és ismét pénz kellett. De ha pénzhez tudott férközni azt el is vitte. Nagy ügyességet fejtett ki a pénzlopásban, de végre is rajta vesztett. A legutóbb Babarcon Muth Mártonné ládájából lopott ki 686 forintot. A csinos kis summát költogetni kezdte, a gyanu feléje irányult és egy szép napon elfogtak. Würts Jánosné asztalfiókjából elvitt 21 forint 50 krajcárt: ekkor tudódott ki ez is. A pécsi kir. törvényszék ma egy rendbeli lopás vétsége és egy rendbeli lopás büntette címén hat havi börtönre ítélte Pfaff Ádámot, mely büntetés három évi hivatalvesztéssel s politikai jogainak három évi felfüggesztésével jár.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy Weinberger Albert csurgói kereskedő ellen nyitott csőd megszűntnek nyilvánított.

§ **Meghamisított telekkönyv.** Nagy Dávidné szül. Kovács Anna, mint elsőrendű vádlott, Iván Józsefné pedig, mint másodrendű vádlott állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt. Nagy Dávidné a lefoglalt ingatlanokat Iván Józsefnének eladta, ez pedig Nagy Jánosnak az elsőrendű vádlott fiának adta át, hogy a hitelezőket ezáltal, köztük Flóris Endre dr. ügyvédet 50 frtig megkárosítsák. Flóris dr. a vádlottak megbüntetését a végtárgyaláson nem kívánta, mert időközben az 50 frtot megkapta, az ügyész azonban fenntartotta a vádat, mint közokirathamisítást, mert a telekkönyvet meghamisították. Ez ügyben újabb vizsgálat rendeltetett el.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	11:47
(B.-Szt.Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombovár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombovárról</i> ind.	10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:00
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		
<i>Barcs</i>	10:54	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:50
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
<i>Eszék</i>	8:08	2:27	6:47	11:01
(Mohács felé sz. v. 7:00 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05)				
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49	
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel			5:00	
fölfelé minden szombat és szerda d. e.			10:00	
Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel			12:35	

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombovára</i> érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53				
Dombovára érkezik	1:40	12:55		
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:33	3:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11
	Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul	6:50	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42		
<i>Barcsra</i> érk.	4:44	7:18		
<i>Pécsre</i>	7:51	9:42		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
<i>B.-Szt.-Lőrinczre</i> érk.	8:27	7:01	11:25	
<i>Pécsre</i> érk.	9:42	7:51		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
Villányba érkezik	6:35	1:05	9:20	
<i>Villányból</i> ind.	6:55	1:48	9:40	
<i>Pécsre</i> érk.	8:02	2:53	11:49	
Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50.***) alulról d. u. 1:00.***)				
Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este			9:50	

**) minden kedden és szombaton.
***) minden szombaton és szerdán.

TÁVIRATOK.

— **A kvótaegyezség.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kvótabizottság mai ülésén az osztrák bizottság elnöke, Schönborn gróf után Jaworsky előadta a kvótakérdésben legutóbb tett ajánlatokat. Ezek voltak, hogy osztrák részről 34.525%-os magyar kvótát követeltek, a magyarok pedig 34.25%-ot ajánlottak.

Ez ajánlatok közti különbszet megfelelése 34.387%-os magyar kvótát eredményezne; e helyett azonban az osztrák bizottság a magyar kvótát kerek számban 34.4%-ban javasolja megállapítani.

A magyar bizottság ezután, hangsúlyozva az ajánlott szám jogosulatlan voltát, csak hogy megszűnjék a huzavona, államérdekből elfogadta az osztrák javaslatot

E szerint a kvótabizottságok között létrejött a megegyezés, a mely a magyar kvótát 34.4%-ban állapítja meg, tehát eddigi kvótánkat kerek 3%-kal emeli föl.

A megegyezés három pontból áll. Az 1-ső pont kijelenti, hogy a kvótaarány 1900. január 1-től 1901. év végéig állapítatik meg. — A 2-ik pont arról rendelkezik, hogy a míg a vámközösség tart, a vámjövédelmek a kezelési költségek levonása után a közös kiadások fedezésére fordíttatnak. — A 3-ik pont meghatározza, hogy a közös költségeknek a vámjövédelmek által nem fedezett részét Magyarország 34.4%, Ausztria pedig 65.6% kvótaarány szerint fizetik.

A magyar kvótabizottság teljes ülése d. u. egy órakor hitelesítette ezt a megállapodást. Az osztrák bizottság Bécsben fogja megtartani hitelesítő teljes ülését.

— **Nyilatkozatok a kvóta-egyezségről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mikor *Pulszky* Ágost megvitte a kvótaegyezség hírét a folyosón várakozóknak s elmondta, hogy a magyar kvóta 34.4% ban lett elfogadva *Jusib* Gyula így szólt: »Ebből sem lesz törvény december 31-ig.«

Mikor *Dumba* osztrák képviselő távozott, így szólt *Falk* Miksához:

— *Megkönnyebbült szívvel távoznunk.*

— *Mi pedig megkönnyebbült zsebbel*

— felelte rá *Falk* Miksa.

— **Koburg Lujza alpörös.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben ma volt Koburg Lujza hercegnő váltópörének tárgyalása. A hercegnő ügyvédje tagadásba vette, hogy ügyfele a váltót aláírta volna. A bíróság bizonyítási eljárást rendelt el.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Durbanból egy tegnap este 11 órakor föladott távirat jelenti Londonba, hogy összeköttetése Estcourttal megszakadt.

Pretoriából jelentik, hogy a búr főhadiszállásról érkezett november 20-ki távirati jelentést haditanács elé terjesztették, mely két óra hosszat tanácskozott fölötté. A jelentés azt mondja, hogy szombaton Estcourt felől erős ágyuzást, Ladysmithtől délre pedig hosszantartó puskatüzélést hallottak. Egy kis angol csapat 20-án reggel kirohanást intézett a városból, de a búrok visszaszorították.

Waschbank közelében öt karabélyost elfogtak, kiket aztán Pretoriába küldtek. A transzváli búrok ma délután nehéz ágyuikkal néhány granátot vetettek a városba.

Szerkesztői üzenet.

Gy. I. Ön így írja alá magát a »Szülőföldemhez« című versnek: »a vers szerkesztője«. Hát ha csak ilyen verset tud szerkeszteni, ne szerkesztszen többet. Vegre is muszáj önnek verset szerkesztenie? Szerkesztszen például csizmát.

P. L. (Mohács.) A jubileumról tegnapi lapunkban közöltünk egy hírt. Arra tehát — s főképp ily hosszadalmasan — vissza nem térhetünk, mert terünk nem engedi.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

8870. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Narancsik Karoly dárdai lakos végrehajthatónak Mietov Czvetko kistaludi lakos végrehajtást szenvedett ellen 34 frt 95 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén lévő Kistalud községben a 376. sz. betétben felvett A. I. 1—2. sorsz. legelőre a V. T. 156. § a alapján az egészre, tehát Adámovics Droginja $\frac{1}{6}$ részére is 2 frt 16 kr. becsárban, a 372. sz. betétben A. I. 1—2. sorsz. váltászköteles szőlőből Mietov Czvetko $\frac{2}{6}$ részére 312 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Kistalud községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 20 krt, 31 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi október hó 25-én.

Székács,

kir. albiró.

8821. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Perin Mátóné végrehajthatónak Gerginov Stipóné Perin Márta lőcsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 100 forint tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Bar-Lőcs községben a 322. sz. betétben felvett A. I. 1—2 sorsz. alatt felvett ingatlanra 284 frt; A. II. 1—6. 8—10. 13—17. sorsz. birtokra 1675 frt, † 1998 hrsz. birtokra 62 frtban megállapított kik. árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Lőcs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 28 frt 40 krt., 167 forint 50 krajcárt és 6 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1899. évi okt. hó 26-án.

Székács

kir. albiró.

huzásra érvényes jótékony-
 célú — sorsjáték a budapesti
 poliklinikai egyesület kórháza
 javára — sorsjegy ára csak

1 KORONA.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** kor. stb
 ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben
 kifizettetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul
 már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezelésége
 a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára
 Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

ugyszintén

Krausz Simon és fia, banküzlet,
Schapringer J. bank- és váltóháza

és

Ullmann M. K. bank- és váltóháza
Pécsett.